

πῦρ ὃ διαφλέγει δρυμὸν τοῖς ἐμὲ θεμένοις ἐμπεपुरισμένην πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένην· μὴ φείσῃ τῶν μὴ φεισαμένων μου· τίσειαν Ἰταλοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν! Ὑπερέβην ἐν συμφοραῖς ἧ καὶ ὠμοίωμαι τῇ πάλκι Σιών, ἣν στρατὸς ἠδάφισε Βαβυλώνιος· ἀλλ' ὡς ἐκείνην ἐπνήγαγε Ζοροβάβελ, οὕτω καὶ σύ με ὑπολαβὼν τοῦ χαλεποῦ τοῦδε πτώματος ἔγειρον· ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυροῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου· οὐκ ἄμισθος ὁ μὀχθος ἔσται σοι, ἀλλὰ καὶ λίαν ὁ μισθὸς ἐντελόμισθος· ταινιαῶ σε τῷ βασιλείῳ τρανώτερον στέμματι· διαδήσω σε τῷ τῆς νίκης λαμπρότερον στεφανώματι· ὡς ἡ Ρώμη Βροῦτον ἐπὶ κύρθεων εἰκονίσω σε· ὡς Τιμολέοντα Σικελίᾳ δοξάσω σε· ὡς Ἀρμόδιον Ἀθηναίᾳ ἀθάνατα κροτήσω καπὶ στήλης ὑψώσω σε. Εἶθε θεασαίμην σε ὃν πάλαι τε καὶ ἐκ πλείονος ιδέσθαι ποθῶ! ὡς ἂν μήτηρ ἐπὶ τέκνῳ καὶ υἱὸς ἐπὶ μητρὶ εὐφρανοίμεθα, καὶ ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιθέσθαι γένοιτο διὰ σου. Ταῦτα ἡ γαλουχὸς σοι πόλις καὶ κοινὴ τῶν Ρωμαίων πατρὶς οἰμώζουσα καὶ κοπτομένη φησί, βασιλεῦ· ὁ δὲ τῶν παρακλήσεων Κύριος κλύει μὲν τῶν ταύτης ὀλολυγμῶν, εἶη δὲ καὶ τὸ σὸν τιθεὶς κράτος εὐθυμον, πολυχρόνιον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα κύρ Θεόδωρον τὸν Λάσκαριν, ὅτε ἐφόνευσε τὸν σουλτάνον Ἰκονίου· ἐξεδόθη δὲ σαφηνείας πλήρες τὸ παρὸν προσφώνημα διὰ τῆν τῶν ἀκροατῶν ἀσθένειαν.

Νῦν ἡμέραν, τὴν ἡμέραν ἀκριφῶς λογιζόμεθα· νῦν τὸν ἥλιον, ἥλιον· νῦν φῶς ἐλευθερίας καθαρῶς ἐβλέψαμεν ἅπαντες· ἐπανάγκεις γὰρ, μεγαλουργεῖ βασιλεῦ, ἐκ τῶν Περσικῶν σου καμάτων, φραυσιβολώτερος ἡλίου, νέφος πολέμιον διεσκεδασκώς, τετραγύς

